

der har været til stede ved de møder, så sandelig – det vil jeg specielt sige til hr. Martin Henriksen – har stillet mange kritiske spørgsmål undervejs og stillet deres krav. Så jeg tror godt, man kan sige, at ligesom hr. Martin Henriksen under det forrige forslag var enig i, at man ved tankens kraft, altså ved den sunde fornuft, kunne nå til det samme, som der er i EU-reglerne, så mener nogle af ordførerne – sådan tolker jeg det i hvert fald – at det at være med i det her marked er udtryk for den sunde fornuft. Men det vil jeg i hvert fald gerne sige tak for.

Jeg synes også, som det er blevet sagt af flere ordførere, at det ikke er for tidligt, at vi nu får det fællesmarked, at vi så at sige får gennemført traktaten med indlemmelse af østlandene ud i den sidste konsekvens. Vi er et par stykker her, fru Lone Dybkjær og jeg, der er så gamle, at vi i hvert fald kan huske fortiden, og jeg bliver stadig væk rørt over, at det virkelig er lykkedes, at vi på den måde er ét Europa, ét arbejdsmarked, at Muren faldt, og at det alligevel er gået så forholdsvis smertefrit; det er i sig selv af meget stor værdi.

Jeg må sige, at jeg ikke deler hr. Martin Henriksens bekymringer for den danske arbejder. Jeg tror på den danske arbejder, jeg tror på den danske arbejders dygtighed. Og jeg synes, det på en dag som denne er værd at sige til den udenlandske arbejdskraft, som går og gør et godt stykke arbejde i Danmark: Vi har haft brug for jer; I har taget noget arbejde, som det ellers ville have været svært at få udført. Vi har jo også hørt arbejdsgivere fortælle om, at det er svært at få dansk arbejdskraft, også i disse tider, til visse af disse funktioner, og naturligvis skal der være adgang for udenlandsk arbejdskraft.

Med hensyn til hvordan det så vil gå, er det nok lidt blandet, hvem det er, der ryger ud først. Det vil jeg ikke begynde at gætte på, men de steder, hvor der netop er funktioner, hvor der er mange udlændinge, fordi der ikke er danskere, der ønsker at udføre det arbejde, ved jeg da, at udlændingene ikke ryger først ud; det gør de ikke. Så kan hr. Martin Henriksen komme og sige: Hvad så med de danske arbejdere? Jeg mener, at de danske arbejdere kan konkurrere på deres uddannelse og på deres dygtighed, men der er nu altså en lang række funktioner i samfundet, som skal udføres, og derfor skal vi også sætte pris på, at der er mennesker, der er parate til at flytte for at gøre en indsats her i Danmark.

Det er jo blevet sagt af flere af ordførerne – specielt fra S og meget højt fra SF – at man står

last og brast med den danske model, og når Enhedslisten begynder at tale om lighed, vil jeg også godt sige, at det jo præcis er det, vi gør. Der er fri aftaleret på det danske arbejdsmarked.

Men som jeg lige fortalte hr. Hækkerup, har jeg jo for ikke så længe siden gennemgået en række indfødsretsprøver, og der var det meget interessant at se, at der på spørgsmålet, om det var ejendomsretten eller strejkeretten, der var grundlovssikret, var utrolig mange, der svarede, at det var strejkeretten.

Det siger jo noget om, hvordan den måde at agere på, vi har på det danske arbejdsmarked, også er sivet ind hos udlændinge, og at de ligefrem tror, at strejkeretten er en grundlovssikret rettighed. Det synes jeg også siger noget om, hvad der er lykkedes for fagbevægelsen. For det må jo være sådan, som det også er blevet sagt af fru Charlotte Dyremose – tror jeg det var – at et velordnet arbejdsmarked ikke alene skal klares ved lovgivning, og at det ikke er lovgiver, der skal gå ind og tvinge igennem, at man skal være organiseret. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg i alle de år, jeg har været politiker, trofast har betalt til DJØF, jeg synes personligt, man skal være medlem af sin fagforening, men det er ikke noget, vi politikere skal gennemtvinge; tværtimod skal vi holde på den fulde frihed til det. Men netop det eksempel med den polske klub, som fru Line Barfod nævner, viser jo også, at der gøres en indsats, og sådan må det være.

Så har jo specielt hr. Martin Henriksen her i dag rejst spørgsmålet om misbrug og kontrol. Og der vil jeg drille hr. Martin Henriksen lidt, netop fordi hr. Martin Henriksen og DF ikke har ønsket at være med i aftalen – jeg håber nu stadig væk, at man på et eller andet tidspunkt kobler sig på, for så kan man jo få noget indflydelse. Spørgsmålet om kontrol har jo været et gennemgående samtaleemne i kredsen, og der holdes jævnligt møder med politiet, med SKAT osv., og det fremgår jo også klart af lovforslaget, at de kontrolordninger, der er aftalt, selvfølgelig fortsætter. Selvfølgelig gør de det, vi er bestemt ikke interesserede i, at nogen bliver udnyttet, eller at der er illegal arbejdskraft i Danmark. Den kontrol fortsætter, og den har forligspartierne så indflydelse på og kan spørge efter, og jeg er ked af, at hr. Martin Henriksen ikke er med til at gøre sin indflydelse gældende i dette vigtige spørgsmål.

Når jeg siger det, er det jo, fordi hr. Martin Henriksen var inde på, at det der med kontrollen var varm luft, og derfor vil jeg helt venligt